

Tožba Republike Avstrije proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 1. septembra 2004

(Zadeva T-361/04)

(2004/C 300/86)

(Jezik postopka: nemščina)

Republika Avstrija, ki jo zastopa Dr. Harald Dossi, Ministerialrat, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 1. septembra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi na ničnega sklep Komisije, ki je bil podlaga dopisu Komisije z dne 22. junija 2004, s katerim je zavrnila predlagano ureditev, ki bi nasledila režim ekotočk, oziroma primerljivo ureditev za zagotavljanje varstva okolja in zdravja prebivalstva na trajnostni in za okolje vzdržni podlagi v smislu določb Protokola št. 9 Akta o pristopu iz leta 1994, in tako dokončno zavrnila poziv Avstrije Komisiji z dne 31. marca 2004, naj ukrepa;

— Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Protokol št. 9 o cestnem, železniškem in kombiniranem prometu v Avstriji k Aktu o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske in prilagoditve pogodb, na katerih temelji Evropska unija z dne 24. junija 1994, postavlja poseben režim za tranzit težkih tovornih vozil čez ozemlje Avstrije z namenom, da se zavaruje okolje in zdravje ljudi. Po navedbah tožeče stranke je cilj te ureditve 60 odstotno zmanjšanje skupnih emisij dušikovih oksidov težkih tovornih vozil v tranzitu čez Avstrijo, v obdobju med 1. januarjem 1992 in 31. decembrom 2003, v skladu s tabelo iz priloge 4. Smisel in namen tega predpisa je torej zmanjšanje skupnih emisij NOx za 60 odstotkov.

Tožeča stranka navaja, da po njenem mnenju namen, določen v protokolu, zavezuje tudi po formalnem izteku tranzitnega režima z dne 31.12.2003, saj govori člen 11(4) o 60 odstotnem zmanjšanju emisij dušikovih oksidov zaradi težkih tovornjakov tranzitu kot o cilju, ki ga je treba doseči na trajni in za okolje vzdržni podlagi. Pravno stališče Avstrije je, da cilji protokola še vedno zavezujejo in narekujejo sprejem s primarno zakonodajo skladne ureditve, naslednice režima ekotočk, oziroma režima, ki bi zagotovil realizacijo ciljev, zastavljenih v Tranzitnem protokolu.

Tožeča stranka trdi, da Uredba (ES) št. 2327/2003⁽¹⁾, ki sta jo sprejela v vmesnem času Evropski parlament in Svet ne ustreza določbam o zagotovitvi zaščite okolja in zdravja ljudi na trajni in za okolje vzdržni podlagi, v smislu Protokola št.9, zato jo izpodbija z ničnostno tožbo⁽²⁾. Glede na to je mogoče ugotoviti, da trenutno ne obstaja noben zaščitni režim na podlagi prava Skupnosti, ki bi ustrezal še vedno zavezujočim ciljem Protokola in da Komisija svoje obveznosti ni pravočasno izpolnila, tako da bi takoj predložila predlog za vzpostavitev prehodnega režima, ki bi veljal do sprejetja nove direktive o cestnih pristojbinah.

Tožeča stranka nazadnje zahteva razglasitev ničnosti dokončne zavrnitve Komisije z dne 22. junija 2004, da ukrepa v smislu teh obveznosti.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 2327/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. decembra 2003 o vzpostavitvi prehodnega sistema točk za težka tovorna vozila na prehodu čez Avstrijo za leto 2004 v okviru trajnostne prometne politike (UL L 345, str. 30).

⁽²⁾ Zadeva C-161/04, Republika Avstrija proti Svetu in Parlamentu (UL C 106, 2004, str. 49).

Tožba Luca Verheydna proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. septembra 2004

(Zadeva T-368/04)

(2004/C 300/87)

(Jezik postopka: francoščina)

Luc Verheyden, stanujoč v Angeri (Italija), ki ga zastopa Eric Boigelot, avokat, je dne 13. septembra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

— razglasi za nične odločbe nadrejenega tožeče stranke z dne 4. februarja 2004, 24. februarja 2004 in 27. februarja 2004;

— razglasi za nično odločbo OPI o odgovoru na ugovor (R/159/04) z dne 1. junija 2004, prejeta dne 14. junija 2004;

- razglasi za nično vsako odločbo, ki bo sprejeta med postopkom;
- naloži toženi stranki kompenzacijsko plačilo za 30 dni neplačanega in neizrabljenega letnega dopusta po členu 4(2) Priloge V Kadrovskih predpisov s 5,25 % obrestmi od vložitve te tožbe naprej;
- prisodi odškodnino za nepremoženjsko škodo in škodo v karieri ocenjeno po načelu *ex aequo et bono* na 12.500 EUR, s pridržkom povečanja ali zmanjšanja zneska med postopkom;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka ugovarja odločbi, s katero ji ni bilo dovoljeno prenesti dnevov letnega dopusta za leto 2004. V utemeljitev svojih navedb tožeča stranka navaja kršitev členov 25 in 57 Kadrovskih predpisov, kršitev člena 4 Priloge V Kadrovskih predpisov o načinu odmere dopusta kot tudi nespoštovanje načela dobrega upravljanja, načela enakega obravnavanja, načela zaupanja v pravo in kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku.

Tožba Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 15. septembra 2004

(Zadeva T-372/04)

(2004/C 300/88)

(Jezik postopka: francoščina)

Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), s sedežem v Parizu, ki jo zastopa Olivier Schmitt, avocat, je dne 15. septembra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe Komisije Evropskih skupnosti št. K(2004)1361konč z dne 20. aprila 2004 o državni pomoči, ki jo je Francija izvajala v korist Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), v kolikor je prvi stavek člena 1 pomoč C.E.L.F. za izpolnjevanje naročil malih vrednosti

knjig s francoskimi besedili, ki jo je Francija izplačevala med leti 1980 in 2001 opredelil kot državno pomoč, katero zajema člen 87(1) ES;

- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov v višini 5.000,00 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka se ukvarja z neposrednim izpolnjevanjem naročil iz tujine za knjige, prospekte in nosilce za sporočila vseh vrst ter, širše, z izvajanjem vseh operacij za razvoj promocije francoske kulture po svetu. Tožeča stranka navaja, da je bila pri izvrševanju te dejavnosti v splošnem interesu, deležna različnih subvencij francoske države. Obravnavana subvencija v tej zadevi je bila tožeči stranki dodeljena za nadomestilo višjih stroškov naročil malih vrednosti iz knjigarn v tujini.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka najprej navaja pomanjkljivo obrazložitev sporne odločbe. Drugič se tožeča stranka sklicuje na kršitev členov 86(2) in 87(1) ES.

Tožeča stranka zatrjuje, da ji je bilo kot podjetju, ki upravlja službo splošnega gospodarskega interesa, naloženo izvajanje jasno določenih obveznosti javne službe. Tako naj bi bile vsote, ki ji jih je izplačala država, izključene iz kategorije državnih pomoči iz člena 87(1) ES.

Tožba Grandits GmbH in petih drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. septembra 2004

(Zadeva T-375/04)

(2004/C 300/89)

(Jezik postopka: nemščina)

Grandits GmbH, s sedežem v Kirchschlagu (Avstrija), Scheucher-Fleisch GmbH, s sedežem v Ungerdorfu (Avstrija), Tauernfleisch Vertriebs GmbH, s sedežem v Flattachu (Avstrija), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, s sedežem v Glaneggu (Avstrija), Wech-Geflügel GmbH, s sedežem v St. Andräu (Avstrija) in Johann Zsifkovics, stanujoč na Dunaju (Avstrija), ki jih zastopata J. Hofer in T. Humer, Rechtsanwälte, so dne 17. septembra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.